

**ΟΜΙΛΙΑ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
κ. ΘΕΟΔΟΣΗ Α. ΤΣΙΟΛΑ, ΣΤΟ ΕΤΗΣΙΟ ΕΘΝΙΚΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΤΩΝ ΠΕΣΟΝΤΩΝ
ΚΑΙ ΔΟΛΟΦΟΝΗΘΕΝΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΕΙΣΒΟΛΗ ΚΑΙ ΣΤΗΝ
ΑΝΑΠΟΜΠΗ ΔΕΗΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΕΥΡΕΣΗ ΤΩΝ ΑΓΝΟΟΥΜΕΝΩΝ
ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΛΙΒΑΔΙΩΝ ΛΑΡΝΑΚΑΣ,
ΚΥΡΙΑΚΗ 9.8.2015 ΚΑΙ ΩΡΑ 9.00 Π.Μ.**

Κύριε δήμαρχε,
Κυρίες και κύριοι,
Συμπατριώτισσες, συμπατριώτες,

Με απέραντο σεβασμό και με δέος προσήλθαμε σήμερα εδώ, στον Ιερό Ναό των Τριών Ιεραρχών Συνοικισμού Λιβαδιών Λάρνακας, για να τελέσουμε το μνημόσυνο των πεσόντων και να αναπέμψουμε δέηση για την διακρίβωση της τύχης των αγνοουμένων της κοινότητας και ανατρέχοντας στην ηρωική τους θυσία να τιμήσουμε πρεπόντως και καθηκόντως τη μνήμη των ηρώων μας.

Σε καιρούς χαλεπούς για την πατρίδα, σε καιρούς που η κοινωνία μας έχει ανάγκη από θετικά πρότυπα χρέους και ευθύνης, η απόδοση τιμής σε όσους αυτοβούλως προέταξαν το ανάστημά τους υπερασπιζόμενοι την Ελευθερία, αποτελεί διαχρονικό χρέος προς την ιστορία μας, σταθερή υπόμνηση της ανεξόφλητης ευθύνης μας και παντοτινή οφειλή προς τους ήρωες μας.

Θέλω να συγχαρώ, καταρχήν, τον δήμαρχο και το Δημοτικό Συμβούλιο Λιβαδιών, για την τέλεση του μνημοσύνου και να τους ευχαριστήσω, όπως και τους συγγενείς, θερμά για την τιμή που μου κάνετε να μιλήσω για τους ήρωες της κοινότητας και τη θυσία τους.

Τέτοιες εκδηλώσεις, όπως το μνημόσυνο που τελούμε σήμερα, εδώ στα Λιβάδια, μας βοηθούν να συντηρήσουμε ζωντανή τη μνήμη των αγώνων και των ηρώων μας, ενισχύουν την ψυχική μας δύναμη και τονώνουν την εθνική μας συνείδηση, αλλά κυρίως, μας βοηθούν να διδασκόμαστε από την Ιστορία μας. Τα ιστορικά διδάγματα, που οφείλουμε όλοι να αντλούμε από το χθες, είναι η πυξίδα για την πορεία του αύριο.

Ιστορική μνήμη σημαίνει ιστορική συνείδηση, και ιστορική συνείδηση για μας τους Έλληνες της Κύπρου σημαίνει συνείδηση της αδιάσπαστης συνέχειας από τους ομηρικούς χρόνους μέχρι σήμερα. Μια συνέχεια που ενισχύθηκε με τις θυσίες γενεών και διατηρήθηκε χάρις στο πάθος μας για ελευθερία και σταθερή πίστη στην ιερότητα και το δίκαιο του αγώνα μας.

Τα μνημόσυνα των ηρώων μας είναι ημερολόγιο μνήμης των αγώνων για την Ελευθερία και τη Δημοκρατία αυτού του τόπου. Είναι όμως παράλληλα και προσκλητήριο αγώνα για όλους εμάς. Αγώνα για να επανενώσουμε την πατρίδα μας και να αποκαταστήσουμε τα δίκαια του μαρτυρικού μας λαού.

Τα Λιβάδια Λάρνακας, κατέβαλαν βαρύ τίμημα στο θυσιαστήριο της ελευθερίας. Δέκα τέκνα της χάθηκαν στα πεδία των μαχών κατά την τουρκική εισβολή, το 1974. Άλλοι 11 τους οποίους μνημονεύουμε επίσης, σήμερα, έχουν τους στενούς συγγενείς και τις οικογένειές τους στα Λιβάδια. Έξι από τους εικοσιένα θυσιασθέντες κατά την τουρκική εισβολή, εξακολουθούν μέχρι σήμερα, 41 ολόκληρα χρόνια μετά την τραγωδία, να αγνοούνται.

Είναι ο **Κώστας Κωνσταντίνου του Κυριάκου** το όνομα του οποίου βρίσκεται στον κατάλογο των αγνοουμένων. Γεννήθηκε το 1943 στη Λάρνακα, ήταν έγγαμος και πριν το 1974 διέμενε στα Λιβάδια Λάρνακας. Στις 20 Ιουλίου 1974 κατατάγηκε έφεδρος στο 226 Τ.Π. το οποίο μεταφέρθηκε μετά από οδηγίες στην περιοχή Παλαικίθρου και επάνδρωσε αμυντικές θέσεις της Εθνικής Φρουράς. Στις 14/8/74 και με την έναρξη της Β΄ φάσης της εισβολής, το 226 Τ.Π. πήρε νέες οδηγίες και προωθήθηκε σε περιοχή έξω από το Τραχώνι - Κυθρέας. Μετά από άνισες μάχες με τους εισβολείς και τη διάσπαση της αμυντικής γραμμής Μιάς Μηλιάς - Τραχωνίου, διατάχθηκε οπισθοχώρηση κατά την οποία τα ίχνη του Κωνσταντίνου χάθηκαν.

Αγνοούμενος εξακολουθεί να είναι και ο **Θεόδουλος Θεοδούλου του Χρίστου** που γεννήθηκε το 1955 στα Λιβάδια, όπου διέμενε μέχρι την έναρξη της τουρκικής εισβολής. Ήταν άγαμος. Το 1973 κατατάγηκε στην Εθνική Φρουρά για να υπηρετήσει την στρατιωτική του θητεία. Τοποθετήθηκε στο 2ο Λόχο του 251 Τ.Π. ο οποίος είχε την έδρα του στη Γλυκιώτισσα Κερύνειας. Το τάγμα του αφού έλαβε μέρος σε αρκετές μάχες με τα τουρκικά στρατεύματα, πήρε οδηγίες και ανασυγκροτήθηκε στη Λευκωσία στην έδρα του 9ου Τακτικού συγκροτήματος. Στις 8 Αυγούστου, μεταφέρθηκε σε περιοχή του Κουτσοβέντη και επάνδρωσε αμυντικές θέσεις της Εθνικής Φρουράς. Ο Θεοδούλου ήταν χειριστής οπλοπολυβόλου μπρεν. Στις 14 Αυγούστου και με την έναρξη της 2ης φάσης της εισβολής η περιοχή Κουτσοβέντη - Μια Μηλιά δέχτηκε μεγάλη και συντονισμένη επίθεση από τα τουρκικά στρατεύματα. Ένεκα της δράσης της τουρκικής πολεμικής αεροπορίας και του μεγάλου αριθμού αρμάτων μάχης των εισβολέων, πριν το μεσημέρι της ίδιας μέρας η πιο πάνω αμυντική γραμμή της Εθνικής Φρουράς έσπασε και ακολούθησε διαταγή για οπισθοχώρηση. Κατά την οπισθοχώρηση χάθηκαν τα ίχνη του Θεοδούλου.

Στον κατάλογο των αγνοουμένων βρίσκεται και το όνομα του **Γεώργιου Αργυρού του Ανδρέα**. Ο Αργυρού γεννήθηκε το 1956 στον Άγιο Σέργιο Αμμοχώστου όπου και διέμενε μέχρι το '74. Η τουρκική εισβολή τον βρήκε να υπηρετεί τη στρατιωτική του θητεία στο 399 Τ.Π. το οποίο είχε την έδρα του στο Μπογάζι Αμμοχώστου. Το 399 μετά από διάφορες αποστολές κατέληξε σε ύψωμα της Άσπρης Μούττης στις 22/7/74. Την ίδια μέρα η περιοχή της Άσπρης Μούττης δέχτηκε επίθεση από τα τουρκικά στρατεύματα τα οποία υποστηρίζονταν από την πολεμική αεροπορία και το πυροβολικό. Αργότερα την ίδια μέρα η περιοχή καταλήφθηκε από τα τουρκικά στρατεύματα και ο Αργυρού εγκλωβίστηκε σε αυτή. Έκτοτε αγνοείται.

Και το όνομα του **Γαβριήλ Γαβριήλ του Μιχαήλ** βρίσκεται στο κατάλογο των αγνοουμένων. Ο Γαβριήλ γεννήθηκε το 1945 στα Λιβάδια Λάρνακας όπου και διέμενε μέχρι το 1974. Ήταν έγγαμος. Το ίδιο και ο **Παρασκευάς Ελευθερίου** που γεννήθηκε στα Λιβάδια, το 1949. Εδώ διέμενε μέχρι το '74 και ήταν έγγαμος.

Στις 20 Ιουλίου 1974 κατατάγηκαν και οι δυο έφεδροι στο 226 Τ.Π. το οποίο είχε την έδρα του στη Λάρνακα. Το 226 ήταν το τάγμα που μετακινήθηκε στην περιοχή Παλαικίθρου για να ενισχύσει τις αμυντικές θέσεις της Εθνικής Φρουράς. Εκεί παρέμεινε μέχρι τις 14 Αυγούστου οπότε άρχισε η Β΄ φάση της τουρκικής επιδρομής. Τότε πήρε διαταγή και προωθήθηκε στην περιοχή Τραχωνίου Κυθρέας. Η διμοιρία του Γαβριήλ και του Ελευθερίου ανέλαβε αποστολή για να επιτηρήσει την περιοχή του τουρκοκυπριακού χωριού Μόρα. Ο δυο τους και οι συστρατιώτες του πήραν θέσεις μάχης έξω από το χωριό. Αργότερα την ίδια μέρα και όταν έσπασε η αμυντική γραμμή της περιοχής Μιάς Μηλιάς - Τραχωνίου Κυθρέας, ολόκληρη η διμοιρία επιβιβάστηκε σε λεωφορείο και κινήθηκε στον παλιό δρόμο Λευκωσίας - Αμμοχώστου. Κοντά στην Τύμπου το λεωφορείο βρέθηκε αντιμέτωπο με τουρκικά άρματα μάχης, τα οποία κτύπησαν το λεωφορείο. Ακολούθησε εγκατάλειψη του λεωφορείου και

απομάκρυνση τους από αυτό. Κατά το πιο πάνω επεισόδιο, όμως, χάθηκαν τα ίχνη του Γαβριήλ και του Ελευθερίου.

Αγνοούμενος εξακολουθεί να είναι και ο **Αντώνιος Αποστόλου του Χριστοφή** που γεννήθηκε το 1956 στα Λιβάδια Λάρνακας όπου και διέμενε μέχρι την εισβολή. Στις 20 Ιουλίου ο Αποστόλου εκτελούσε την στρατιωτική του θητεία στο 399 Τ.Π. που ενέδρευε στο Μπογάζι Αμμοχώστου. Το 399 Τ.Π. μετά από διάφορες αποστολές κατέληξε στις 22 Ιουλίου, σε ύψωμα της Άσπρης Μούττης. Την ίδια μέρα η περιοχή δέχτηκε επίθεση από τα τουρκικά στρατεύματα τα οποία υποστηρίζονταν από την πολεμική αεροπορία και το πυροβολικό. Αργότερα την ίδια μέρα η περιοχή καταλήφθηκε από τα τουρκικά στρατεύματα και ο Αποστόλου εγκλωβίσθηκε σε αυτή. Έκτοτε αγνοείται.

Άλλοι 15 πεσόντες ή δολοφονηθέντες από τους Τούρκους εισβολείς, κατάγονται ή έχουν δεσμούς με τα Λιβάδια Λάρνακας. Ανάμεσα σε αυτούς, είναι και ο **Παναγιώτης Κεμέκκης του Μιχαήλ**, το όνομα του βρισκόταν στον κατάλογο των αγνοουμένων μέχρι που τα οστά του εντοπίστηκαν σε ομαδικό τάφο στις κατεχόμενες περιοχές. Ταυτοποιήθηκαν με τη μέθοδο DNA και επανατάφηκαν. Ο Κεμέκκης γεννήθηκε το 1954 στη Γιαλούσα όπου και διέμενε μέχρι το 1974. Ήταν έγγαμος. Η Γιαλούσα αποκόπηκε από τις ελεύθερες περιοχές την πρώτη μέρα της Β΄ φάσης της εισβολής και καταλήφθηκε στις 18 Αυγούστου. Ο Κεμέκκης παρέμεινε εγκλωβισμένος εντός του χωριού και αφού συνελήφθη την επομένη από ένοπλους Τουρκοκύπριους και Τούρκους στρατιώτες μαζί με άλλους πολίτες οδηγήθηκαν σε άγνωστο μέρος. Έκτοτε αγνοείται η τύχη του. Το όνομα του καταχωρήθηκε στο κατάλογο πεσόντων της Τουρκικής εισβολής.

Και το όνομα του **Παναγιώτη Κάττου του Πετρή** βρισκόταν στον κατάλογο των αγνοουμένων μέχρι που τα οστά του εντοπίστηκαν σε ομαδικό τάφο στις κατεχόμενες περιοχές. Γεννήθηκε στη Πηγή Αμμοχώστου το 1925 και διέμενε στην Κερύνεια μέχρι το 1974. Ήταν έγγαμος. Ο Κάττος στις 20/7/74 οδήγησε το όχημα του το οποίο είχε επιταχθεί στην έδρα του 251 Τ.Π στη Γλυκιώτισσα Κερύνειας όπου και διαπίστωσε ότι τα τουρκικά στρατεύματα αποβιβάστηκαν στην στεριά και κινούνταν προς τη Κερύνεια. Επέστρεψε στην οικία του και οδήγησε την οικογένεια του στη Θέρμια για περισσότερη ασφάλεια. Στις 27 Ιουλίου τουρκικά αεροπλάνα έριξαν φυλλάδια και καλούσαν τους κατοίκους της Κερύνειας να επιστρέψουν στις οικίες τους και δεν έχουν κανένα κίνδυνο. Μετά από αυτό ο Κάττος πήρε την οικογένεια του και επέστρεψε στην Κερύνεια αφού είχαν άμεση ανάγκη από είδη πρώτης ανάγκης. Στις 4 Αυγούστου και παρ' όλες τις διαβεβαιώσεις για ασφάλεια των κατοίκων ο Κάττος συνελήφθη από Τούρκους στρατιώτες και οδηγήθηκε στον αστυνομικό σταθμό Κερύνειας. Έκτοτε δεν είχε δώσει σημεία ζωής. Το όνομα του μετά την ταυτοποίηση των λειψάνων του καταχωρήθηκε στον κατάλογο πεσόντων της τουρκικής εισβολής.

Ο **Γεώργιος Γεωργίου του Δημητρίου** βρισκόταν, επίσης, στον κατάλογο των αγνοουμένων μέχρι που τα οστά του ταυτοποιήθηκαν με την μέθοδο του DNA. Γεννήθηκε το 1956 στην Αφάνεια όπου και διέμενε μέχρι το 1974. Ήταν μαθητής της Ε τάξης του Παγκυπρίου Γυμνασίου. Ο Γεωργίου παρέμεινε στην οικία του στην Αφάνεια μαζί με την οικογένεια του από την έναρξη της τουρκικής εισβολής μέχρι και τις 14 Αυγούστου. Τότε ολόκληρη η οικογένεια μετέβη σε περιοχή ανάμεσα σε Αφάνεια και Άσσια. Αργότερα την ίδια ημέρα εντοπίστηκαν από ομάδα Τούρκων στρατιωτών οι οποίοι έριξαν πυροβολισμούς εναντίον τους από τους οποίους τραυματίστηκε ο Γεωργίου. Στη συνέχεια οι Τούρκοι μετέφεραν τους υπόλοιπους σε τόπους κράτησης συλληφθέντων πολιτών. Έκτοτε ο Γεωργίου αγνοείται. Τα οστά του εντοπίστηκαν στις

κατεχόμενες περιοχές και ταυτοποιήθηκαν. Το όνομα του καταχωρήθηκε στον κατάλογο των πεσόντων.

Και το όνομα του **Γιάννη Μπάκκα του Θεοδούλου** βρισκόταν στον κατάλογο των αγνοουμένων μέχρι που τα οστά του εντοπίστηκαν στις κατεχόμενες περιοχές, ταυτοποιήθηκαν και επανατάφηκαν. Ήταν έγγαμος. Γεννήθηκε το 1937 στα Γέναγρα και κατοικούσε στην Πηγή Αμμοχώστου μέχρι το 1974. Παρέμεινε στο χωριό του μέχρι τις 14 Αυγούστου, ημέρα κατά την οποία άρχισε η Β φάση της τουρκικής εισβολής. Όταν πληροφορήθηκε ότι η αμυντική γραμμή της Εθνικής φρουράς στην περιοχή Μίας Μηλιάς - Τραχωνίου Κυθρέας έσπασε και τα τουρκικά στρατεύματα κινούνταν προς την Αμμόχωστο πήρε την οικογένεια του και μετέβη στο Αυγόρου για ασφάλεια. Στις 17 Αυγούστου, μη γνωρίζοντας τις θέσεις των τουρκικών στρατευμάτων μετέβη στο χωριό για να εξασφαλίσει είδη πρώτης ανάγκης για την οικογένεια του. Είχε μεταβεί με άλλους συγχωριανούς του. Κατά την επιστροφή του και εντός του Πραστειού Αμμοχώστου συνελήφθη από τα τουρκικά στρατεύματα. Στη συνέχεια οδηγήθηκε σε χώρο συγκεντρώσεως αιχμαλώτων. Αργότερα την ίδια μέρα οδηγήθηκε μαζί με άλλους άνδρες αιχμαλώτους ηλικίας κάτω των 50 χρονών σε σημείο έξω από το χωριό Γαϊδουράς και εκεί ρίφθηκαν πυροβολισμοί εναντίον τους. Έκτοτε δεν είχε δώσει σημεία ζωής.

Ο Ανδρέας Πλάρκος βρισκόταν στον κατάλογο των αγνοουμένων μέχρι πρόσφατα που ανακαλύφθηκαν τα οστά του και ταυτοποιήθηκαν. Η εξόδιος Ακολουθία της κηδείας του έγινε στις 26 Ιουλίου 2014, από τον ιερό ναό του Αγίου Μάμα στη γενέτειρά του Τρούλλοι και η ταφή του στο κοιμητήριο Λειβαδιών, στο Δήμο όπου κατοικεί η οικογένειά του.

Το όνομα του **Μιχαήλ Κωνσταντή του Ζανέττου** βρίσκεται στον κατάλογο των πεσόντων της τουρκικής εισβολής. Γεννήθηκε στο Φρέναρος το 1916 και διέμενε στο χωριό Στύλλοι Αμμοχώστου μέχρι το 1974. Ήταν έγγαμος. Στις 14 Αυγούστου και με την έναρξη της Β φάσης της τουρκικής εισβολής οι κάτοικοι των χωριών Στύλλοι Αμμοχώστου - Πηγή - Αχερίτου και των άλλων γύρω χωριών, άρχισαν να τα εγκαταλείπουν προς πιο ασφαλείς περιοχές. Το ίδιο έπραξε και ο Ζανέττου. Λίγο πριν το μεσημέρι της ίδιας μέρας έσπασε η αμυντική γραμμή της Εθνικής Φρουράς στην περιοχή Μίας Μηλιάς - Τραχώνι Κυθρέας και τα τουρκικά στρατεύματα κινήθηκαν προς Αμμόχωστο. Τότε συνεχίστηκε και σχεδόν ολοκληρώθηκε η εγκατάλειψη των πιο πάνω χωριών από τους κατοίκους τους. Στις 17/8/74 αρκετοί κάτοικοι των υπό αναφορά χωριών ανάμεσα τους και ο Ζανέττος μη γνωρίζοντας μέχρι που έφθασαν τα τουρκικά στρατεύματα μετέβηκαν στα χωριά τους για να παραλάβουν είδη πρώτης ανάγκης. Αρκετοί από αυτούς συνελήφθησαν από τα τουρκικά στρατεύματα και μεταφέρθηκαν σε χώρο συγκεντρώσεως αιχμαλώτων. Ανάμεσα τους και ο Ζανέττος. Με διαταγή Τούρκων αξιωματικών ελευθερώθηκαν τα γυναικόπαιδα και οι άνδρες έχοντες ηλικία άνω των 50 χρονών. Οι υπόλοιποι κρατήθηκαν μεταξύ τους και ο Ζανέττος. Στη συνέχεια μεταφέρθηκαν λίγο έξω από το χωριό Γαϊδουράς και πυροβολήθηκαν εν ψυχρώ.

Ο Ανδρέας Στυλιανού, είναι ακόμα ένας πεσών της τουρκικής εισβολής. Γεννήθηκε το 1947 στη Λευκωσία και διέμενε στα Λιβάδια Λάρνακας μέχρι το 1974. Ήταν έγγαμος. Στις 20 Ιουλίου, κατατάχθηκε έφεδρος στο 211 Τ.Π. Τοποθετήθηκε σε φυλάκιο στη Λευκωσία παρά την πράσινη γραμμή όπου και έλαβε μέρος σε μάχες για αντιμετώπιση της προέλασης των Τούρκων εντός της Λευκωσίας. Στις 22 Ιουλίου τραυματίστηκε θανάσιμα κατά την ανταλλαγή πυροβολισμών με τουρκικά στρατεύματα.

Το όνομα του **Λευτέρη Αβραάμ του Γεωργίου** βρισκόταν στον κατάλογο των αγνοουμένων μέχρι που τα οστά του ταυτοποιήθηκαν και το όνομα του καταχωρήθηκε στον κατάλογο

πεσόντων της τουρκικής εισβολής. Γεννήθηκε το 1953 στα Λιβάδια Λάρνακας και διέμενε στο ίδιο χωριό μέχρι το '74. Στις 20 Ιουλίου 1974 κατατάγηκε έφεδρος στο 226 Τ.Π. το οποίο προωθήθηκε στην περιοχή Τραχωνίου Κυθρέας όπου τουρκικά στρατεύματα διέσπασαν την αμυντική γραμμή και οι στρατιώτες μας υποχρεώθηκαν σε υποχώρηση. Ο Αβραάμ θεάθηκε να οπισθοχωρεί προς την περιοχή Παλαικύθρου. Τα οστά του εντοπίστηκαν σε ομαδικό τάφο στις κατεχόμενες περιοχές.

Το όνομα του **Χαράλαμπου Πάλμα του Παντελή** ήταν, επίσης, καταχωρημένο στον κατάλογο των αγνοουμένων. Γεννήθηκε το 1946 στα Λιβάδια και πριν το 1974 διέμενε στην Περιστερώνα Λευκωσίας. Ήταν έγγαμος. Στις 20 Ιουλίου 1974 ο Πάλμας κατατάγηκε έφεδρος στο 391 Τ.Ε η έδρα του οποίου βρισκόταν στη Λάρνακα. Το τάγμα του μετακινήθηκε στον Άγιο Παύλο Λευκωσίας όπου και επάνδρωσε αμυντικές θέσεις της Εθνικής Φρουράς. Στην περιοχή Αγίου Παύλου Λευκωσίας διεξήχθησαν σφοδρές και άνισες μάχες της Εθνικής Φρουράς με τα τουρκικά στρατεύματα εισβολής στις 16 Αυγούστους και έκτοτε ο Πάλμα δεν είχε δώσει σημεία ζωής. Από την περιοχή του Αγίου Παύλου είχε πραγματοποιηθεί περισυλλογή νεκρών υπό την εποπτεία των Ηνωμένων Εθνών. Οι νεκροί στην πλειοψηφία τους χωρίς να αναγνωριστούν τάφηκαν στο κοιμητήριο Λακατάμιας. Τα οστά του Πάλμα εκτάφηκαν μαζί με άλλων πεσόντων και αγνοουμένων από το πιο πάνω κοιμητήριο και ταυτοποιήθηκαν. Το όνομα του καταχωρήθηκε στον κατάλογο πεσόντων της τουρκικής εισβολής.

Ο **Αρτέμης Κολόμπου του Γεωργίου** είναι ένας ακόμα ήρωας της τουρκικής εισβολής. Γεννήθηκε το '55 στη Μηλιά Αμμοχώστου όπου και διέμενε μέχρι το 1974. Στις 20 Ιουλίου ο Κολόμπος υπηρετούσε στο 399 Τ.Π. και έλαβε μέρος στις μάχες της Εθνικής Φρουράς που διεξήχθησαν στη περιοχή Καράολος Αμμοχώστου. Στην εξέλιξη των συγκρούσεων τραυματίστηκε θανάσιμα.

Το όνομα του **Ανδρέα Αποστόλου του Χριστοφόρου** βρισκόταν στον κατάλογο των αγνοουμένων μέχρι που εντοπίστηκαν τα οστά του και ταυτοποιήθηκαν. Γεννήθηκε το 1944 στα Λιβάδια και πριν το 1974 διέμενε στη Λάρνακα. Ήταν έγγαμος. Και ο Αποστόλου ήταν ένας από τους νεκρούς του 226 Τ.Π. που έδωσε άνιση μάχη με τους εισβολείς στο Παλαικύθρο. Κατά την εκεί οπισθοχώρηση χάθηκαν τα ίχνη του. Τα οστά του εντοπίστηκαν σε ομαδικό τάφο στις κατεχόμενες περιοχές και ταυτοποιήθηκαν με τη μέθοδο του DNA.

Το όνομα του **Μιχάλη Θεοδούλου του Ανδρέα** βρισκόταν στον κατάλογο των αγνοουμένων, μέχρι που τα οστά του ταυτοποιήθηκαν. Γεννήθηκε το 1956 στην Αμμόχωστο όπου και διέμενε μέχρι το 1974. Τον Ιανουάριο του 1974 κατατάγηκε στην Εθνική Φρουρά για να εκπληρώσει τις στρατιωτικές του υποχρεώσεις. Μετά τη βασική του εκπαίδευση τοποθετήθηκε στην 173 ΜΑ/ΤΠ η οποία είχε την έδρα της στον Καράολο Αμμοχώστου. Στις 20/7/74 η Β' Πυροβολαρχία όπως και η Γ Πυροβολαρχία, πήραν οδηγίες και μετακινήθηκαν στη περιοχή Μιας Μηλιάς όπου και έταξαν τα πολυβόλα τους κατά μήκος της γραμμής Μιας Μηλιάς -Κουτσοβέντη. Στη Β φάση της εισβολής, στις 14 Αυγούστου, τουρκικά στρατεύματα εξαπέλυσαν μεγάλη και συντονισμένη επίθεση κατά των θέσεων της Εθνικής Φρουράς. Οι Τούρκοι κατόρθωσαν να διασπάσουν τις αμυντικές γραμμές της Εθνικής Φρουράς. Ακολούθησε διαταγή για οπισθοχώρηση κατά την οποία χάθηκαν τα ίχνη του Θεοδούλου.

Και το όνομα του **Στέλιου Ελευθερίου του Χρίστου** βρισκόταν στον κατάλογο των αγνοουμένων μέχρι που εντοπίστηκαν τα οστά του και ταυτοποιήθηκαν. Γεννήθηκε το 1948 στα Λιβάδια όπου και διέμενε μέχρι το 1974., έγγαμος. Στις 20 Ιουλίου 1974 κατατάγηκε έφεδρος στο 226 Τ.Π. που ενέδρευε στη Λάρνακα και μεταφέρθηκε σε περιοχή του Παλαικύθρου και στη

συνέχεια σε περιοχή του Τραχωνίου Κυθρέας. Κατά την οπισθοχώρηση χάθηκαν τα ίχνη και του Χρίστου.

Ο **Ανδρέας Φανή** δολοφονήθηκε στην Πράσινη Γραμμή από Τούρκο ελεύθερο σκοπευτή, ενώ μετέβαινε σε φιλικό του κατάστημα, ενώ ο **Γεώργιος Αποστόλου**, εισήλθε κατά λάθος σε ναρκοπέδιο, που δεν ήταν σωστά σηματοδοτημένο, στη νεκρή ζώνη της περιοχής Τρούλλων.

Αγαπητοί φίλες και φίλοι,

Σήμερα κληθήκαμε όλοι εδώ, για να τιμήσουμε τους ήρωες εκείνους που πρόσφεραν τη ζωή τους, στην προάσπιση της πατρίδας.

Σαράντα ένα χρόνια από τη θυσία των πεσόντων και την απώλεια των αγνοουμένων της κοινότητας των Λιβαδιών Λάρνακας, και παρά τον αγώνα και τον ηρωισμό των παλληκαριών μας στα πεδία των μαχών, η πατρίδα μας βρίσκεται υπό κατοχή με τα τραγικά τετελεσμένα της τουρκικής εισβολής του '74 να παγιώνονται καθημερινά. Ο τουρκικός στρατός συνεχίζει να βεβηλώνει τα χώματά μας και ο αφελληνισμός των κατεχομένων εδαφών μας συντελείται μέρα με την ημέρα.

Για 41 χρόνια τώρα αγωνιζόμαστε για την ειρηνική επίλυση του εθνικού μας προβλήματος. Αγωνιζόμαστε για λύση που θα τερματίζει την κατοχή και τον εποικισμό, θα απαλλάσσει την Κύπρο από τα ξένα στρατεύματα και τις ξένες εξαρτήσεις και θα αποκαθιστά και θα διασφαλίζει τα αναφαίρετα ανθρώπινα δικαιώματα και τις βασικές ελευθερίες όλων των Κυπρίων. Λύση βιώσιμη η οποία θα επανενώνει τον λαό, τον τόπο και την οικονομία.

Η κυβέρνηση θεωρεί ότι το Κυπριακό ήταν και παραμένει η μεγαλύτερη εθνική πρόκληση, παρά τις δυσχερείς οικονομικές συνθήκες που βιώνει σήμερα, η πατρίδα μας. Παράλληλα με τις τιτάνιες προσπάθειες που καταβάλλουμε για να μπορέσει να εξέλθει ο τόπος από την δεινή οικονομική θέση στην οποία έχει περιέλθει, συνεχίζουμε να εργαζόμαστε για την επίτευξη λύσης του εθνικού μας προβλήματος που αποτελεί την κορυφαία προτεραιότητα για την Πατρίδα και το λαό της .

Σε αυτό τον αγώνα απαιτείται εθνική ενότητα, εθνική συνεννόηση, σκληρή δουλειά και μια κοινή εθνική προσπάθεια.

Είναι κορυφαία προτεραιότητά μας ο τερματισμός της κατοχής των σκλαβωμένων εδαφών μας, η επανένωση της πατρίδας μας, η δημιουργία συνθηκών που θα επιτρέπουν σε όλους ανεξαιρέτα τους Κυπρίους, Ελληνοκύπριους και Τουρκοκύπριους, να συμβιώσουν ειρηνικά. Μια λύση που θα τους επιτρέπει να συνεργαστούν μέσα σε ένα σύγχρονο ευρωπαϊκό κράτος για την προκοπή και για ένα ασφαλές και ευοίωνο μέλλον.

Σήμερα, φαίνεται να δημιουργούνται προϋποθέσεις που μας επιτρέπουν να διαπραγματευτούμε στα πλαίσια μιας διαδικασίας που είναι δυνατόν να οδηγήσει επιτέλους, σε ένα θετικό αποτέλεσμα.

Η εκλογή του Μουσταφά Ακιντζί στην ηγεσία των Τουρκοκυπρίων δημιουργεί την ελπίδα η ειρήνη να επικρατήσει σε ολόκληρο το νησί για να επιτρέψει σε Ελληνοκύπριους και Τουρκοκύπριους να ξαναζήσουν μαζί ειρηνικά.

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας κ. Νίκος Αναστασιάδης είναι αποφασισμένος να συνεχίσει να εργάζεται σκληρά για λύση του Κυπριακού και είναι έτοιμος να αξιοποιήσει στο έπακρο το θετικό κλίμα που έχει δημιουργηθεί.

Ελπίζουμε ότι, πέραν της αναμφίβολης συμπαράστασης της Ελλάδας στην κοινή προσπάθεια των Κυπρίων για λύση, θα συμβάλει και η Τουρκία, σε αυτή την προσπάθεια, γιατί αν υπάρχει ακόμα κατοχή είναι γιατί παραμένουν ακόμα τα κατοχικά στρατεύματα στην Κύπρο.

Σήμερα, η πατρίδα μας καλεί να σεβαστούμε τη θυσία των ηρώων μας, να μείνουμε πιστοί στην ίδια ηθική, να ενστερνιστούμε τα ίδια ιδανικά και την ίδια αγάπη προς αυτήν. Η Κύπρος βρίσκεται μπροστά σε ένα κρίσιμο σταυροδρόμι. Η επιλογή μας είναι επιλογή εθνικής ευθύνης και συνέπειας.

Η ελάχιστη οφειλή απέναντι στους ήρωες και σε όλα τα παλικάρια μας που έδωσαν τη ζωή τους στον αγώνα για την διεκδίκηση της ελευθερίας, επιτάσσει ακούραστα να συνεχίσουμε τη δύσβατη πορεία για απαλλαγή της πατρίδας μας από την τουρκική κατοχή και για μια βιώσιμη επανένωση του νησιού μας. Έχουμε χρέος τιμής να μη λησμονήσουμε ότι οι θυσίες των ηρώων μας, παραμένουν αδικαίωτες όσο η πατρίδα μας παραμένει διαιρεμένη και ημικατεχόμενη.